లాకర్ నెం-112

-తుర్లపాటి రామానుజరావు

ఒక్క మాట

అవును ఒక్కటే మాట!

"ఈ నవలలోని పాత్రలూ, సన్నివేశాలు అన్నీ కల్పితం. సదర్భానుసారంగా ఊళ్ళ పేర్లు లాంటివి కొన్ని తీసుకోవడం జరిగింది తప్ప, ఈ కథ కేవలం నా స్వంత సృష్టి." – ఇది మామూలుగా అందరు రచయితలూ, ముఖ్యంగా డిటెక్టివ్ నవలా రచయితలూ చెప్పేది. ఇది మాత్రమే కాకుండా, నేను ప్రత్యేకంగా "ఒక్క మాటంటూ" చెప్పేది మరొకటుంది.

అసలు ఈ డిటెక్టివ్ నవల ఎలా మొదలు పెట్టానో, బ్యాక్ గ్రౌండ్ వివరించడమే ఈ ఒక్క మాట. మొదట ఈ కథ ఒక మామూలు కథగా పుట్టింది. దీన్ని డిటెక్టివ్ నవలగా రాస్తే ఎలా ఉంటుందని అనుకోకుండా వచ్చిన ఒక ఐడియా ఈ కథ జీవితాన్నే మార్చేసింది. వారసత్వం నా వెన్ను తట్టింది. మా అన్నయ్య నాగేశ్వరరావు, విశ్వభరత్ పేరుతో, 300లు పైగా డిటెక్టివ్ నవలలు రాసిన రచయిత. అతని రచనా సామర్థ్యం అమోఘం. తను రెండు నవలలు ఒకే సారి డిక్టేట్ చేస్తూ రాయించడటం నేను చాలా సార్లు చూశాను. ఆర్థికంగా అతనికి సహాయ పడ్డానే కానీ, అతని రచనల్లో ఏనాడు నేను తలదూర్చలేదు. నా చదువు, ఆ తర్వాత నేనూ, నా బ్యాంకు ఉద్యోగం-అదే నా జీవితం. ఆ తర్వాతెప్పుడో, కొన్ని కథలు, అప్పుడప్పుడూ మాత్రమే రాశాను. కథలు రాయడంలో కూడా, నేనేమీ చెయ్యి తిరిగిన వాడ్ని కాదు. మామూలు కథలు రాయడం వేరూ, డిటెక్టివ్ కథలు రాయడం వేరు. కథ కంటే, డిటెక్టివ్ నవల రాయడం మరింత కష్టమనే నా అభిప్రాయం. ప్రథమ ప్రయత్నం ఒక డిటెక్టివ్ నవల రాయడం కష్టమే అయినా, ఇది మాత్రం నేనెందుకు రాయలేనని ఒక పట్టుదల నా చేత ఈ ప్రయత్నం చేయించింది. నవలలో కొంత ముందు కథ మాత్రమే చదివి, పూర్తిగా రాయమని ప్రోత్సాహించిన మిత్రులు శ్రీ కిరణ్ ప్రభ గారికి నా చేత ఈ నవల రాయించిన క్రెడిట్ దక్కుతుంది.

ఈ నవలలో కొన్ని చోట్ల నాకు సలహాలిచ్చిన నా మిత్రుడు కమలాకర్ తమ్ముడు లాయరు దుర్గాప్రసాదు గారికి, మరొక లాయరు మిత్రుడు మనోహరు బాబు గారికి ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

రామానుజ రావు.

(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రసాద్ ఇంటికి రాగానే భార్య రాగిణి ఎదురొచ్చి, కోపంగా "ఇవాళ చంటాడికి జ్వరం తగిలింది. మీకు ఎన్ని ఫోన్లు చేసినా స్టేషన్ లో లేరనే చెప్పారు. నేనే వెళ్లి డాక్టర్ గారికి చూపించాను."

"అయ్యో అలాగా, ఎలా వుందిప్పుడూ?" ఆదుర్దాగా అడుగుతూ ఉయ్యాలలో పడుకున్న బాబు నుదిటిపై చెయ్యి పెట్టి చూశాడు. వేడిగా లేకపోయే సరికి, 'అమ్మయ్య' అనుకున్నాడు.

భార్య వైపు తిరిగి, “ఇవాళ ఒక చిత్రమైన కేసు తగిలింది. దాంతో రోజంతా సరిపోయింది” అంటూ ఆమెకు జవాబిచ్చుకున్నాడు.

“మీకు ఎప్పుడు పని లేదు కనుక? దేశంలో ఎక్కడేమి జరిగినా మీకే కావాలి” అంటూ మూతి తిప్పింది రాగిణి.

“లేదు రాగిణీ, ఇవాళ గుడి దగ్గర ఎవరో చచ్చిపడున్నారని కబురొస్తే అటు వెళ్లాను. ఎవరో బిచ్చగాడేమో అనుకున్నాను. కానీ, వారంలో రెండు రోజులు బీదవాళ్లకు అన్న దానం చేస్తుంటాడట. చేతి సంచీలో డైరీ కనబడితే చూశాను. డైరీ అంతా ఖాళీ. ఒక్క పేజీలో మాత్రం చిత్రమైన బొమ్మలు! అదేదో సింబాలిక్ గా వుంది కానీ, తమాషాకు రాసినట్లు లేదు” ఆలోచిస్తూ అన్నాడు ప్రసాదు.

“సర్లెండి, ముందు స్నానానికి లేవండి. స్నానం చేసి, భోజనం చేశాక, తీరుబడిగా దాన్ని గురించి ఆలోచిద్దురుగాని”.

ప్రసాదు మాట్లాడకుండా స్నానం చేసి, భోజనానికి వచ్చాడు. రాగిణి అతనికి కంచంలో అన్నం, కూరా వడ్డించి, తను కూడా వడ్డించుకునేంతలో, ఉయ్యాలలో బాబు లేచి ఏడవటం మొదలుపెట్టాడు. రాగిణి లేచి బాబుని ఎత్తుకుంది. పాలు పట్టి, మళ్ళీ ఉయ్యాలలో పడుకోపెట్టింది. అందాకా ప్రసాదు కంచంలో అన్నం కలుపుకోలేదు.

“అయ్యో, మీరు తినేస్తుండాల్సింది. ఎందుకాగారు? పొద్దున్న ఎప్పుడనగా తిన్నారో?” రాగిణి నొచ్చుకుంది.

“మరేం పరవాలేదులే. రాత్రి పూటన్నా ఇద్దరం కలిసి తిందాం” అంటూ ప్రేమగా చెప్పాడు.

రాగిణి తన కుర్చీ జరుపుకుని అతని పక్కనే కూర్చుంది.

భర్త ఏవో పాత కేసుల ఎలా పరిష్కరించిందీ చెబుతుంటే, మధ్య మధ్యలో తనకు తెలియని విషయాలు అడిగింది. ఇద్దరూ భోజనాలు పూర్తి చేశాక, రాగిణీ గిన్నెలు, కంచాలు తీసేసి శుభ్రం చేస్తుంటే, ప్రసాదు తన బ్యాగ్గు తీసి, ఆ డైరీ తిరగేశాడు. అంకెలు, గీతలతో ఉన్న ఆ చిత్రం వంకే పరీక్షగా చూశాడు. రాసి చూస్తే ఏదైనా క్లూ దొరకవచ్చేమో అని, ఒక తెల్ల కాగితంపై అదే బొమ్మలను గీశాడు.

అతను దాని వంకే దీక్షగా చూడడం చూసి, “మళ్ళీ మొదలు పెట్టారా, ఇంటికి వచ్చిన తర్వాతన్నా ఆఫీసు విషయాలు వదిలేసి, హాయిగా ఉండచ్చు గదా?” చేతులు తుడుచుకుంటూ వచ్చి అతని పక్కనే కూర్చుంది రాగిణి.

“ఈ బొమ్మ నీకేమైనా అర్థం అవుతుందేమో చూడు” కాగితం ఆమె చేతికిచ్చాడు. దానివంకే పరీక్షగా చూసింది రాగిణి.

“ఏమో, ఆ యారో మార్కులూ, ఆ అంకెల గోలేమిటో నాకేం అర్థం కావడం లేదు. దాని సంగతి రేపాలోచిద్దురుగాని, ఆకాగితం అవతల పడేసి, పడుకోండి. పొద్దుపోయింది” ఆవులిస్తూ చెప్పింది రాగిణి.

ప్రసాదు ఆ కాగితంపట్టుకుని దాని వంకే పరీక్షగా చూశాడు. ఆ బొమ్మ చూస్తూనే పడుకున్నాడు. పడుకున్నాడన్నమాటే గానీ, అతని కళ్ళలో అవే బొమ్మలు కదలాడుతున్నాయి. రాగిణీ ఒకసారి లేచి, అతనికేసి చూసింది.

“ఇంకా పడుకోలేదా?” అడుగుతూ, బాబు పక్క బట్టలు మార్చి, మళ్ళీ పడుకుంది రాగిణి.

కచ్చితంగా ఆ రాఘవరావేదో చెప్పదలుచుకునే అలా రాసి ఉండొచ్చు. అది రహస్యంగా ఉంచాల్సిన విషయమై ఉండాలి. అయితే, అతనికి తను ముందే చనిపోతాడని తెలుసా? ఎవరైనా చంపుతారని భయపడ్డాడా? అంటే, ఎవరైనా బెదిరించి ఉంటారా? అతని వివరాలు అసలేమీ తెలియకుండా, ఈ కేసు ఎలా పరిశోధించాలి?

బందరులో పోలీసులకు అతని వివరాల కోసం రాస్తే? వాళ్లకు కూడా తేలికగా వివరాలు దొరుకుతాయా? ఆ పట్టణంలో రాఘవరావులు ఎంతమంది ఉన్నారో, అందరిలో ఇతనెవరో తెలుసుకోవడం కష్టమే. ఏమైనా ప్రయత్నించి చూడడంలో తప్పులేదు. పేపరు న్యూస్ ఇచ్చినా, సమాచారం దొరకలేదు. చాలా సేపు ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు ప్రసాదు. ఎప్పుడో తెల్లవారుఝాముున అతనికి నిద్ర పట్టింది.

రెండ్రోజుల తర్వాత, "సాహితి మనింటికి డిన్నరుకు వస్తుంది. తనకు కూడా వంట చెయ్యి" ఫోనులో చెప్పాడు ప్రసాదు.

రాగిణి ఫోను పెట్టేసి, ఫ్రిజులో కూరలు ఏం వున్నాయో చూసింది. సాహితికి దొండకాయ కూర కారం పెట్టి చేస్తే ఇష్టం. దొండకాయల కోసం వెనక వీధిలో దగ్గరే ఉన్న కూరల బడ్డీకి వెళ్ళి, అర కిలో దొండకాయలు, దోసకాయలు, పచ్చి మిరపకాయాలు కొన్నది. దొండకాయ కారం పెట్టి వేయించింది. సాంబారు పెట్టి, చట్నీ చేద్దామనుకునేంతలో, బాబు లేచి ఏడవటం మొదలుపెట్టాడు. ఇక చట్నీ ఆలోచన వదిలేసి, వాడికి నీళ్ళు పోసి, పౌడర్ అద్ది, చొక్కా తొడిగింది. తను కూడా స్నానం చేసి, తయారయ్యిందో లేదో, కాలింగు బెల్లు మోగింది. తలుపు తీసేసరికి ప్రసాదు, అతని వెనకే సాహితి ఇంట్లోకి వచ్చారు.

సాహితి, ప్రసాదు కన్నా ముందే ఇనస్పెక్టరుగా చేరింది. సర్కిల్ ప్రమోషన్ వచ్చి ట్రాన్స్ఫర్ కావడంతో, ఇంటిలో కుదరక ఉద్యోగం మానేసింది. పిల్లల ఆలనా పాలనా చూసేందుకు ఇంట్లో నౌకర్లు ఉన్నా, వాళ్ళ మీద వదిలేయడం ఆమెకు ఇష్టంలేక పోయింది. ఆమె భర్తకు తమిళనాడులో తేయాకు తోటలున్నాయి. నెలలో ఇరవై రోజులు అక్కడే ఉంటాడు. పది రోజులు మాత్రం ఇంటికి వచ్చి, ఇంటి వ్యవహారాలూ, లెక్కలు చూసుకుని మళ్ళీ వెళ్ళిపోతాడు. అతను ఇంట్లో ఉండేది తక్కువ కావడంతో ఉద్యోగం చేస్తూ, పిల్లలను చూసుకుంటూ అవస్థ పడే బదులు, మానేసి మంచిపని చేశా నంటుదామె.

చాలా తెలివైనదనీ, "లా" కూడా చదవుకున్నదని ఆమెకు డిపార్ట్మెంటులో మంచి పేరు. పిల్లలు హై స్కూలు చదువులకు వచ్చాక, ప్రైవేటు డిటెక్టివుగా ప్రాక్టీసు మొదలుపెట్టింది. రిస్కుతో కూడుకున్నదని ఆమె భర్త వద్దని చెప్పినా, తనకు పోలీసు ఉద్యోగానుభవం వుండటం వల్లా, ఆ పరిచయాలవల్లా మరేం భయపడాల్సిన అవసరం లేదని నచ్చ చెప్పింది.

ప్రసాదుకు, మరికొందరు తనతో చేసిన ఇనస్పెక్టరులకు, కేసులు పరిష్కరించడంలో సాహితి సహాయ పడుతుంటుంది. అలాంటి సమయాల్లో, ప్రసాదు ఆమెను తమ ఇంటికి పిలిచి, కేసు గురించి ఆమెతో చర్చిస్తాడు. కొన్ని సమయాల్లో రాగిణి కూడా వాళ్ళ సంభాషణలో పాల్గొంటుంది. తను మరొక విధంగా అపార్థం చేసుకోకుండా వుండడం కోసమే ప్రసాదు ఆమెను ఇంటికి రమ్మంటాడని రాగిణి అర్థం చేసుకుంది.

భార్యాభర్తల మధ్య దాపరికాలు అపార్థాలకు దారి తీస్తాయని అతని నమ్మకం. అతనలా చెయ్యడం రాగిణికి కూడా నచ్చింది.

"హడావుడి పడుతున్నావేమో, నేను కాస్త సాయం చేద్దామని మీ వార్ని తొందరపెట్టి లాక్కొచ్చాను" నవ్వుతూ చెప్పింది సాహితి.

రాగిణి నవ్వేసింది. "మీ కిష్టమైన దొండకాయ కూర చేసి, సాంబారు పెట్టానో లేదో, వీడు లేచి కూర్చున్నాడు. దోసకాయ పచ్చడి చేద్దామనుకున్నాను, చెయ్యనిస్తేనా?" అంది బాబుకు పాలు పట్టి పడుకోపెడుతూ.

"పోనిలేత్తూ, కూరా, సాంబారు ఉంటే ఇంకా ఏం కావాలి? అసలు బాబుతో గడపడమే గొప్ప ఆనందం. ఆ సంతోషాన్ని మించింది ఏముంటుందీ?" అంటూ బాబును ఎత్తుకుంది సాహితి.

"రాగిణి, త్వరగా వంట పూర్తి చెయ్యి. భోజనాలు కానిచ్చి, మేము కేసు గురించి చర్చించాలి" తొందర పెట్టాడు ప్రసాదు.

"చాల్లే, ఇంకా ఏం వండాలేమిటి? నువ్వేం చెయ్యకు రాగిణీ, ఉన్నవి చాలు. కాస్తాగి తిందాం, తొందరేం లేదు. ఈ లోగా విషయం ఏమిటో వివరంగా చెప్పవయ్యా" నవ్వుతూ అంది.

ప్రసాదు జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్లు ఆమెకు చెప్పాడు.

"ఏదీ, ఆ డైరీ నన్ను చూడనీ. ఏమీ రాయని డైరీ అతనెందుకు వెంటపెట్టుకుని తిరుగుతున్నట్లు?" అడిగింది సాహితి.

అక్కడే ఉన్న టేబుల్ పైన డైరీ కోసం వెతికాడు ప్రసాదు. టేబుల్ సొరుగు లాగి చూశాడు.

"ఇదేమిటి, డైరీ ఇక్కడే పెట్టానే, ఏమైంది? రాగిణీ, నువ్వేమన్నా తీశావా?" అడిగాడు ప్రసాదు.

"నేను దాని వంకే చూడలేదు. మీరు వెళ్ళాక , బాబుకు పాలు పట్టి, వాడ్ని పడుకోపెట్టి, నేను కూడా కాసేపు పడుకున్నాను. మీ ఫోను విని, లేచాను" జవాబిచ్చింది రాగిణి.

"ఏమైనట్లు? అదేమీ ప్రెషర్ వచ్చే కేసు కాదు, అందుకే నేను కూడా ఈ రెండు రోజులు ముఖ్యమైన కేసులుంటే అవి అటెండు అయ్యాను. అందులో ఏదో రహస్యం ఉందనిపిస్తోంది. ఆ కోడ్ ఏమిటో ఆలోచిద్దామని ఇక్కడే పెట్టాను. నేను ఆఫీసుకు తీసుకెళ్ల లేదు" ఆలోచిస్తూ అన్నాడు.

"అవునూ, దొండకాయలు వండాలంటే బండ చాకిరి అంటూ వద్దన్నావని మొన్న కూరలు తెచ్చేటప్పుడు తేలేదు. ఇప్పుడు ఎక్కడి నుంచీ వచ్చాయి?" అడిగాడు వెంటనే.

"బాబు నెత్తుకుని, ఇంటి వెనక బడ్డీ కొట్టుకు వెళ్ళి, కూరలు కొన్నాను. ఏం, ఏమిటలా అడుగుతున్నారు?" ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగింది.

ప్రసాదు తల పంకించాడు.

"బహుశా నువ్వు ఇంటి పక్కనే కదాని, తలుపు దగ్గరకేసి వెళ్ళి ఉంటావు. డైరీ అవసరం ఎవడికో వుండి ఎత్తుకు పోయాడు".

"అమ్మో, దొంగాడా? పోలీసుల ఇళ్ళకేసి దొంగలు రారన్నారు కదండీ?"

"వీడు దొంగ కాదు. అంతకు మించిన వాడు".

“నీ బుర్ర బాగానే ఆలోచిస్తోంది. సరే, వాడెవడో తర్వాత చూద్దాం, ముందు ఆ డైరీలో ఉన్న రహస్యం ఏమిటో ఎలా కనుక్కోవాలి? చేతిలో ఉన్న క్లూ కాస్తా పోయింది కదా?” అడిగింది సాహితి.

“లేదు, సాహితి. నేను ఆ బొమ్మ ఒక కాగితం మీద గీసి చూశాను, ఏదైనా క్లూ దొరుకుతుందేమోనని. ఇక్కడే ఉండాలా కాగితం” అంటూ దిండు కింద వెతికి, కాగితం బయటకు తీశాడు.

అతని మోహంలో చిరునవ్వు చూసి, “చూశావా, ఏదో మామూలుగా చేసిన పని ఎలా ఉపయోగపడిందో?” నవ్వింది సాహితి.

‘అమ్మయ్య, మొగుడి తిట్లు తప్పాయి, అయినా ఇక నుంచీ జాగ్రత్తగా ఉండాలి బాబూ’ అనుకుంది రాగిణి.

“సరే, భోజనాలు చేసేద్దామా? మరో గంటలో మా చిన్నవాడు సుజిత్ ఇంటికి వచ్చేస్తాడు” చెప్పింది సాహితి.

సుజిత్ సాహితి రెండో కొడుకు. డిగ్రీ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. కాలేజి అయిపోగానే, క్లబ్బుకు వెళ్ళి, అక్కడ టెన్నిస్ ఆడుకుని వస్తాడు. పెద్దబ్బాయి అవినాష్ అమెరికాలో ఎం.ఎస్.చేస్తున్నాడు.

రాగిణి తొందరగా భోజనాలు వడ్డించింది. సాహితి, ప్రసాదు, రాగిణీ ముగ్గురూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనాలు పూర్తి చేసే సరికి తొమ్మిదయ్యింది.

“ఇక నేను బయల్దేరుతాను, రాగిణీ. నీ వంట అద్భుతం. అందుకే మీ ఆయనకో షరతు పెట్టాను. నా సహాయం కావాలంటే, రాగిణి చేతి వంట తింటే కానీ చెయ్యనని” నవ్వుతూ చెప్పింది సాహితి. రాగిణీ, ప్రసాదు ఇద్దరూ నవ్వేశారు.

ప్రసాదు లేచి మోటార్ సైకిల్ స్టార్ట్ చేశాడు. రాగిణికి బై చెప్పి సాహితి ప్రసాదు వెనక బండి ఎక్కి కూర్చుంది.

“ఈ కాగితం నేను తీసుకుంటున్నాను. దీని మర్మం ఏమిటో ఆలోచిస్తాను. తెలియగానే, నీకు ఫోన్ చేస్తాను. అన్నట్లు ఆ రాఘవరావు మరణం గురించి పేపర్లో వేయించావా? అతని కోసం ఎవరైనా రావడం కానీ, ఫోను చెయ్యడం కానీ జరిగిందా? పోస్టుమార్టం ఏమని వచ్చిందీ?” ఇంటి దగ్గర దిగిపోతూ అడిగింది సాహితి.

ప్రసాదు “ పేపర్లో వేయించాను. ఇంతవరకు ఎవరూ అతన్ని గురించి ఎంక్వయిరీ చెయ్యలేదు. రిపోర్టు వచ్చింది. అతని మరణం మాసివ్ హార్ట్ ఎటాక్ వల్ల వచ్చిందని రిపోర్టులో ఇచ్చారు. సో, అతనిది హత్య కాదు.” చెప్పాడు.

“సాహితీ, ఆ బొమ్మ వివరం ఏమైనా తట్టిందా?” రెండ్రోజుల తర్వాత స్టేషనుకు వచ్చిన సాహితిని అడిగాడు ప్రసాదు.

“లేదు. అసలు దాన్ని గురించి ఆలోచించే వీలు కుదరలేదు”.

కాసేపు ఆ క్లూ ఏమి ఉండవచ్చో ఇద్దరూ ఆలోచించారు. ఇంటి నెంబరు కావచ్చు. ఏదైనా పుస్తకంలో పేజీ కావచ్చు. “ఖైదీ నెంబరు కూడా కావచ్చు” నవ్వుతూ అన్నాడు ప్రసాదు. సాహితి తల ఊపింది.

“మా ఇంటికి పోదాం. రాత్రి భోజనం చేసి వెడుదువుగాని”.

"ఇంకా నయం. నేను ఇంటికి వెళ్ళాలి. సుజిత్ ఇవాళ టెన్నిసుకు వెళ్ళడం లేదు. రాగిణీ చంటిపిల్లాడితో పనిచేసుకోవాలి! అది గుర్తుంచుకో. ఇలా మాటిమాటికి భోజనానికి పిలిస్తే, మీ ఆవిడ నిన్నూ, నన్నూ కలిపి తిట్టుకుంటుంది. నేను బయల్దేరుతాను" చెప్పింది సాహితి.

సాహితి ఇంటికి వచ్చేసరికి, సుజిత్ ఇంకా కాలేజీ నుంచి రాలేదు. టీ కలుపుకుని తాగింది. ప్రసాద్ ఇచ్చిన కాగితం తీసుకుని, ఆ బొమ్మల అంతరార్ధం ఏమై ఉంటుందాని ఆలోచించింది

కాసేపు కంప్యూటర్లో సీక్రెట్ కోడ్సు ఏవైనా దొరుకుతాయేమోనని వెతికింది. ఉన్న వాటిలో ఏది సరిపడ లేదు. ఒక వేళ మిలిటరీ సీక్రెట్ కోడ్ ఏమైనానా? ఏమో మిలిటరీ కోడ్ కూడా కావచ్చు.

అనుకోకుండా కీ బోర్డు వంక చూసింది సాహితి. ఒకసారి చేతిలో కాగితం వంక పరీక్షగా చూసింది.

ఒక వేళ మొదటి అంకెలన్నీ కీ బోర్డు మొదటి వరుసలో ఉన్న అంకెలనుకుంటే, మరి యారో పక్కనా, కింద కూడా అంకెలే వున్నాయే? కీ బోర్డులో మొదటి వరుస అంకెల తర్వాత మూడు వరుసలున్నాయి. అవన్నీ అక్షరాలే కానీ, అంకెలు కావు.

సాహితి మరోమారు కాగితం వంక జాగ్రత్తగా చూసింది. మొత్తం ఆరు అంకెలు, వాటి కింద వరుసగా ఆరు బాణం గుర్తులు, బాణం గుర్తుల పక్కనే ఆరు అంకెలూ వున్నాయి. అంటే, ఆరు అక్షరాల మాట సూచిస్తున్నాయా? బాణం గుర్తులన్నీ కింది వైపుకే వున్నాయి. మొదట ఒక అంకె, దాని కిందనే యారో మార్కు వుంది. యారో మార్కు పక్కనే ఒక అంకె, కింద మరొక అంకె వున్నాయి. అన్ని యారోల పక్కనున్న అంకెలు 1 గానీ,2 గానీ, 3 గానీ వున్నాయి. కీ బోర్డులో మొదటి అంకెల వరుస వదిలేస్తే, దానికింద అక్షరాల వరుసలు కూడా మూడున్నాయి. యారో పైన వేసిన నెంబర్లు కీబోర్డులో మొదటి వరుసలో ఉన్న నెంబర్లు అనుకుందాం. కింద వేసిన యారో పక్కన ఉన్న అంకె ఎన్నో వరుస అక్షరమో సూచిస్తున్నదా?

మొదటి అంకె 9 అంకె కింద చూసింది. యారో పక్కనే అంకె 2. అంటే, రెండో వరుస అవవచ్చు. అయితే, కీ బోర్డులో 9 కింద 2 వ వరుసలో రెండు అక్షరాలు K,L కనిపిస్తున్నాయే? ఏది తీసుకోవాలి?

సాహితి మరొక పేపరు తీసుకుని రెండు అక్షరాలూ వేర్వేరు గడులలో రాసింది.

బొమ్మలో రెండో సారి గూడా 9 రాసివుంది. దాని కింద యారో, యారో పక్క1 వేసి వుంది. అంటే, 9 కింద ఉన్న మొదటి వరుసలో I,O రెండింటిని తీసుకుని, ఇందాకటి K కింద I, L కింద O రాసింది.

మూడో అంకె 4. దానికింద యారో, పక్కనే 3. కీ బోర్డులో 4 కింద 3 వరుసలో చూసింది. X, C తీసుకుంది. వాటిని రెండు గడులలో రాసింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments